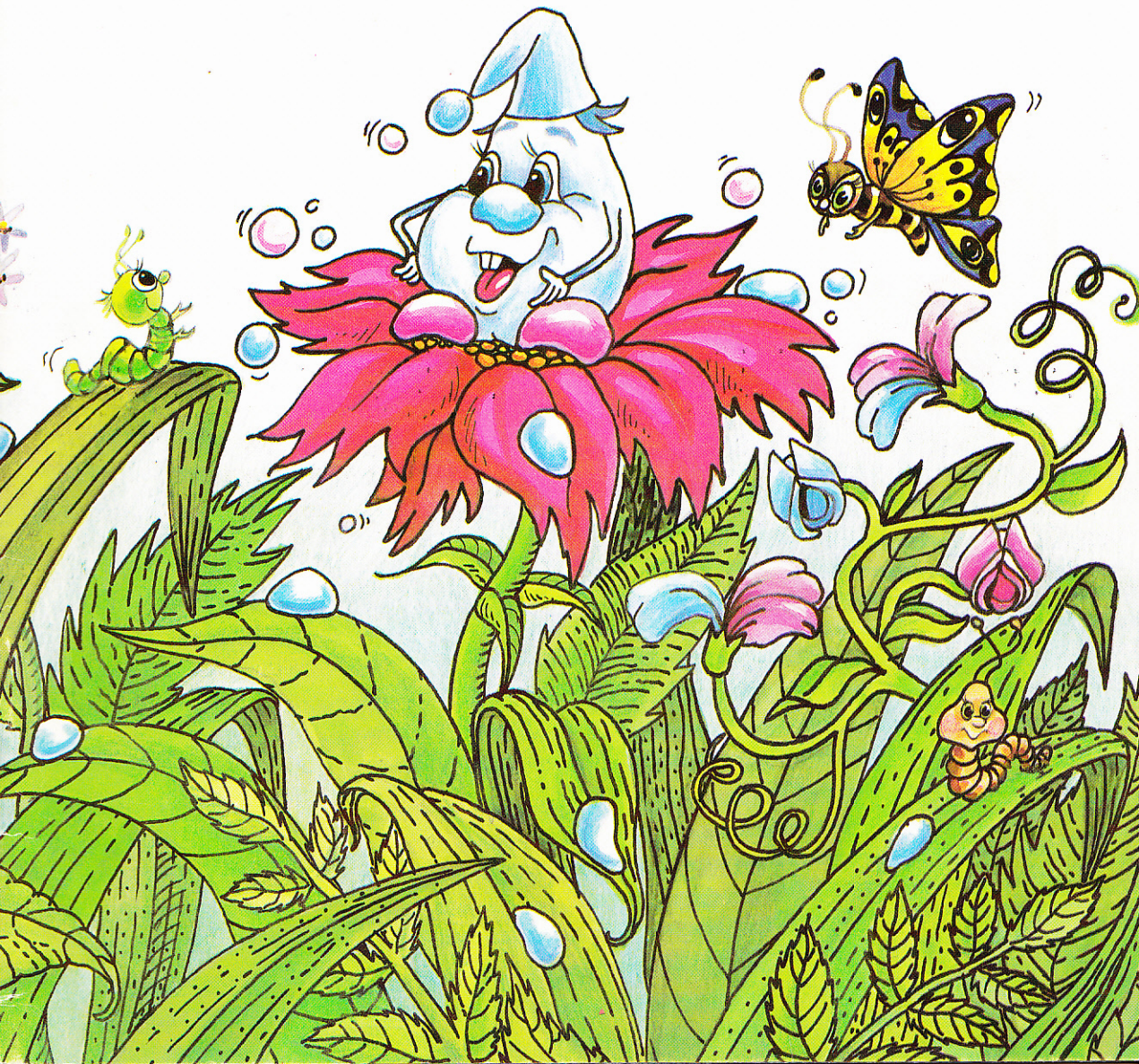
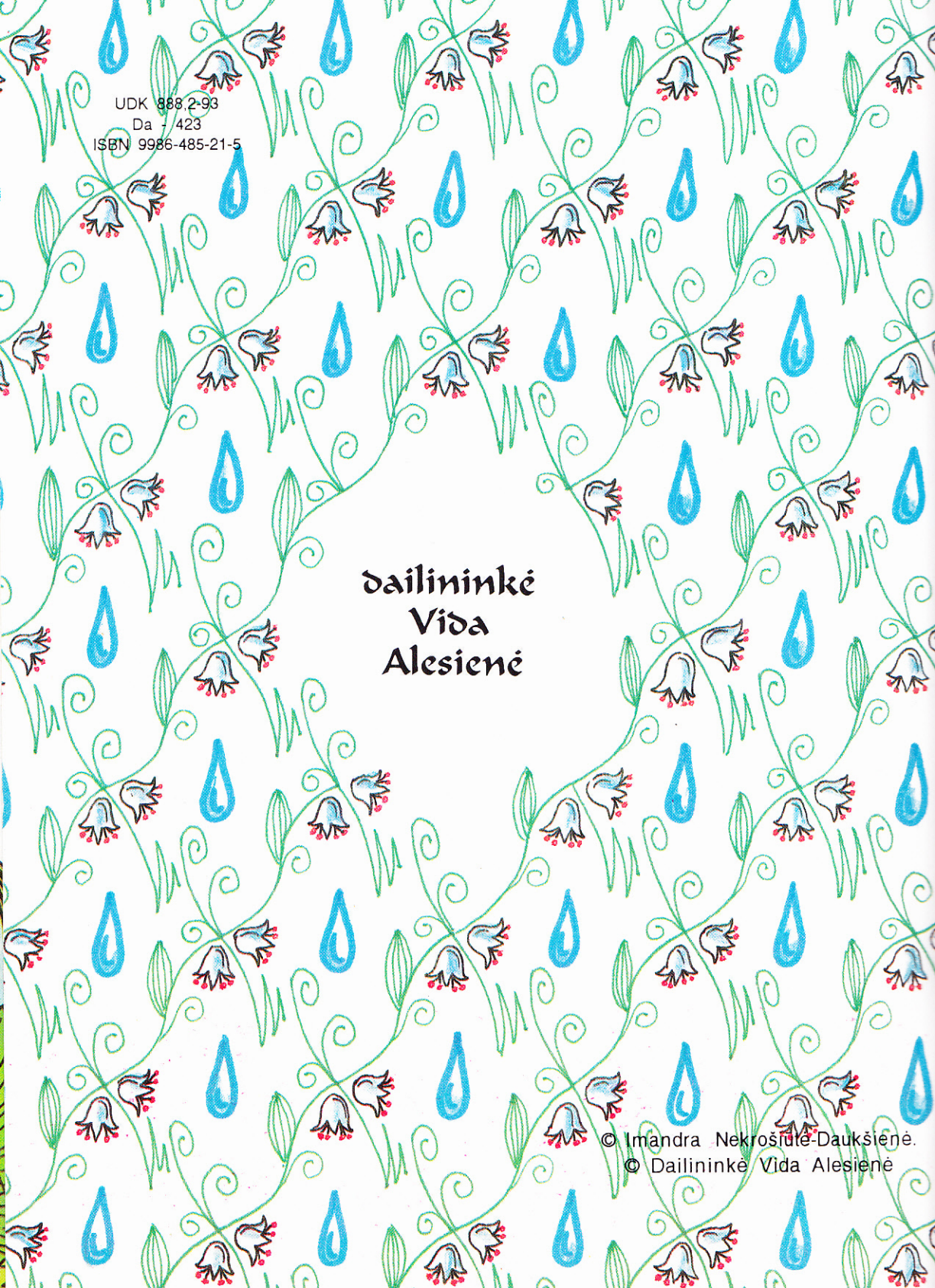

Žydrojo lašelio kelionė į žemę

UDK 888.2-93
Da - 423
ISBN 9986-485-21-5

**dailininkė
Vida
Alesienė**

© Imandra Nekrošaitė-Daukšienė.
© Dailininkė Vida Alesienė

Žydrojo lašelio kelionė į žemę

Kas ore skraido, sklando, skrajoja?

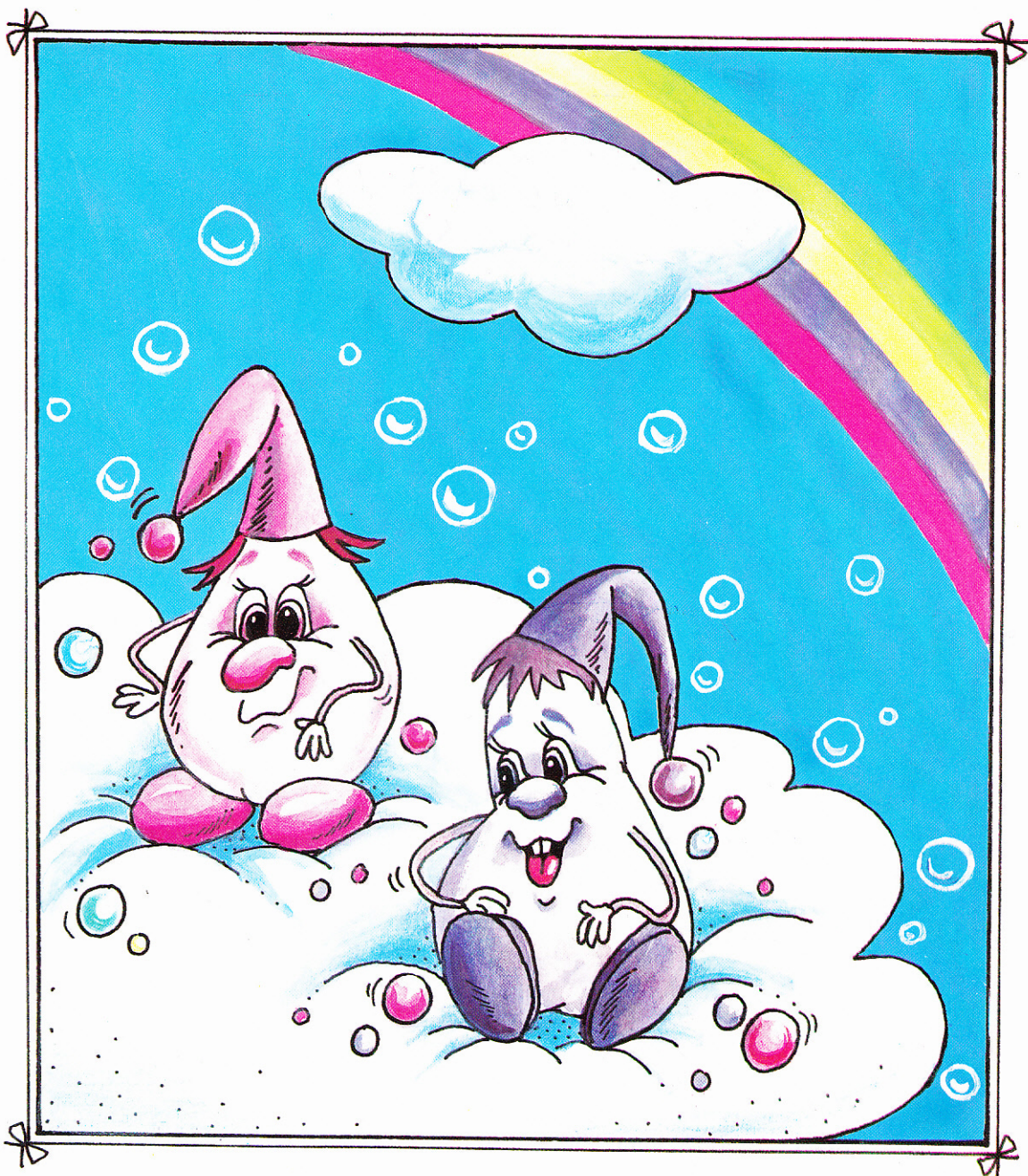
Kas aukščiau, o kas žemiau?

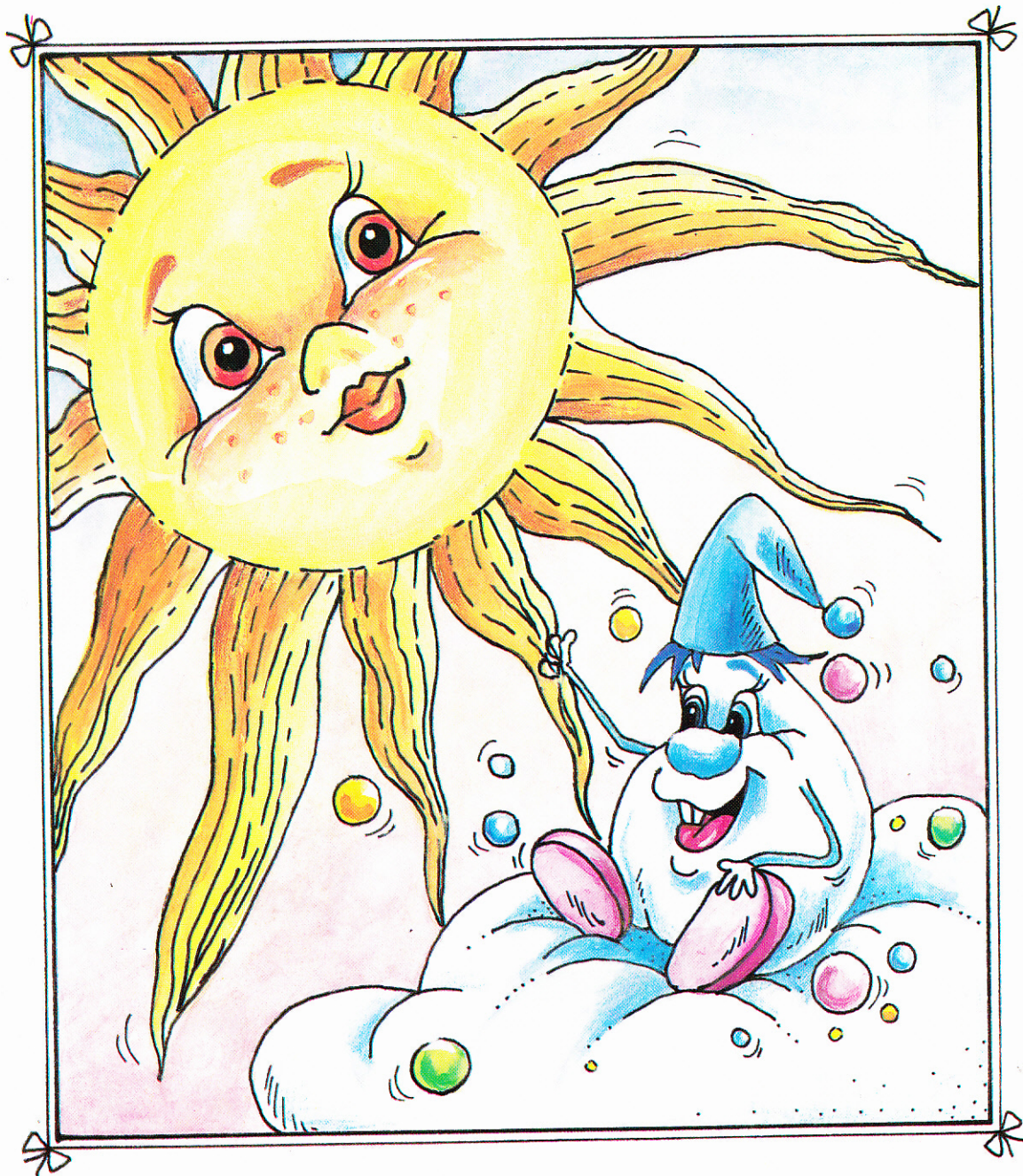

Kartą lengvame baltame debesėlyje gyveno mažas žydras lašelis. Jis buvo smalsuolis kokių reta - valandų valandas klausinėdavo brolių ir sesių: „Kas ten, apačioje, gyvena? Kodėl? Ir kaip?“

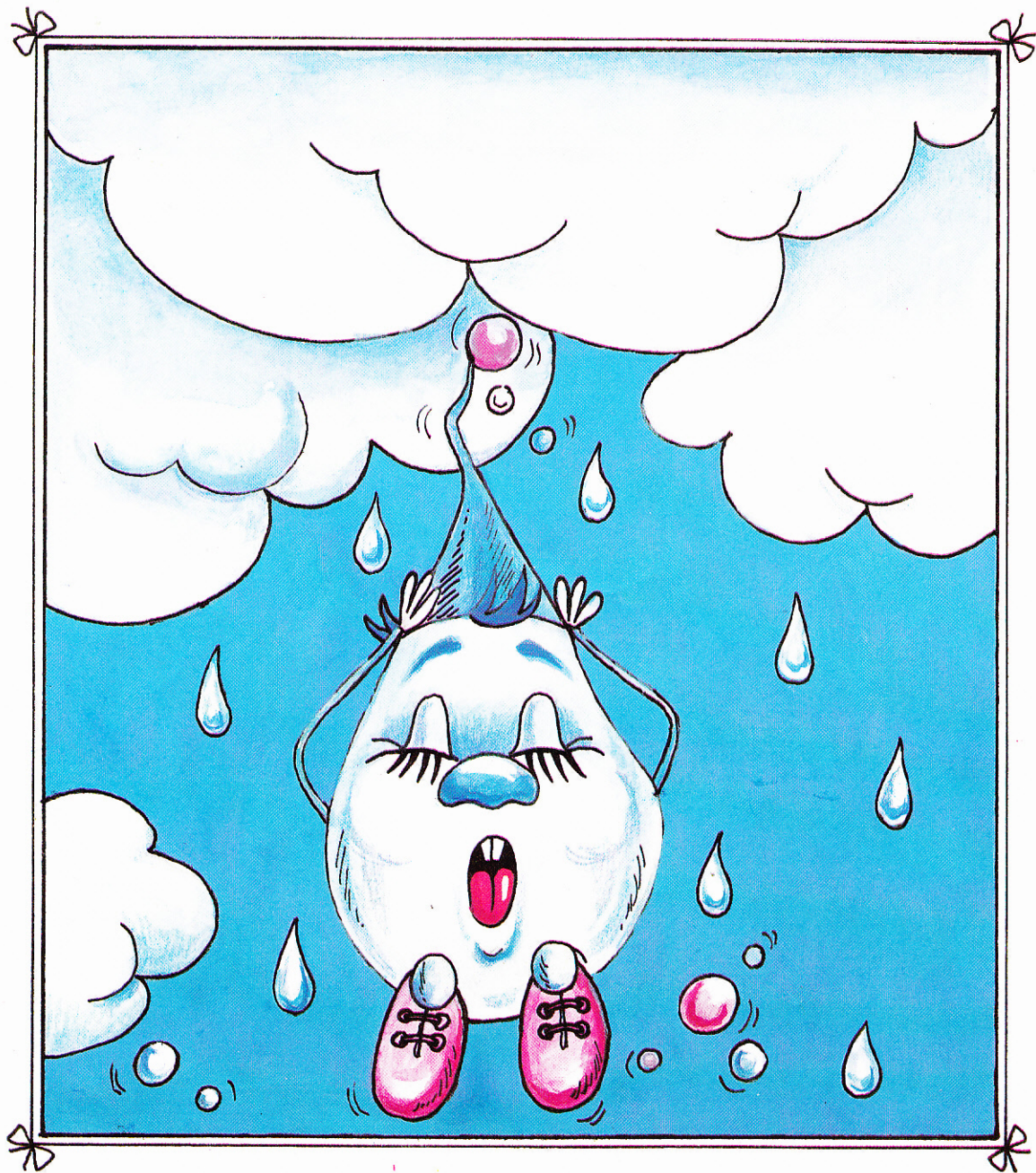
Įki gyvo kaulo visiems įkyrėjo Žydrojo lašeliū smalsumas, ir sykį giminaičiai jam trumpai drūtai tarė: „Keliauk į žemę - pats viską pamatysi!“ Ir pridūrė: „O leisdamasis žemyn, atidžiai stebėk, ką ore sutiksi.“

Nedrašu pasidarė mažyliui - kas žino, kokie pavojai jo tyko. Kiaurą dieną tapė Saulutę už spindulėlių prašydamas patarimo - keliauti ar ne.

Nenustygo lašelis ir naktį. Visas žvaigždeles, net plikšį Mėnulį nukankino savo abejonėmis.

Sakoma, rytas už vakarą protingesnis. Taigi ryte išdrąsėjęs, Žydrasis lašelis šoktelėjo iš balto debesėlio ir...

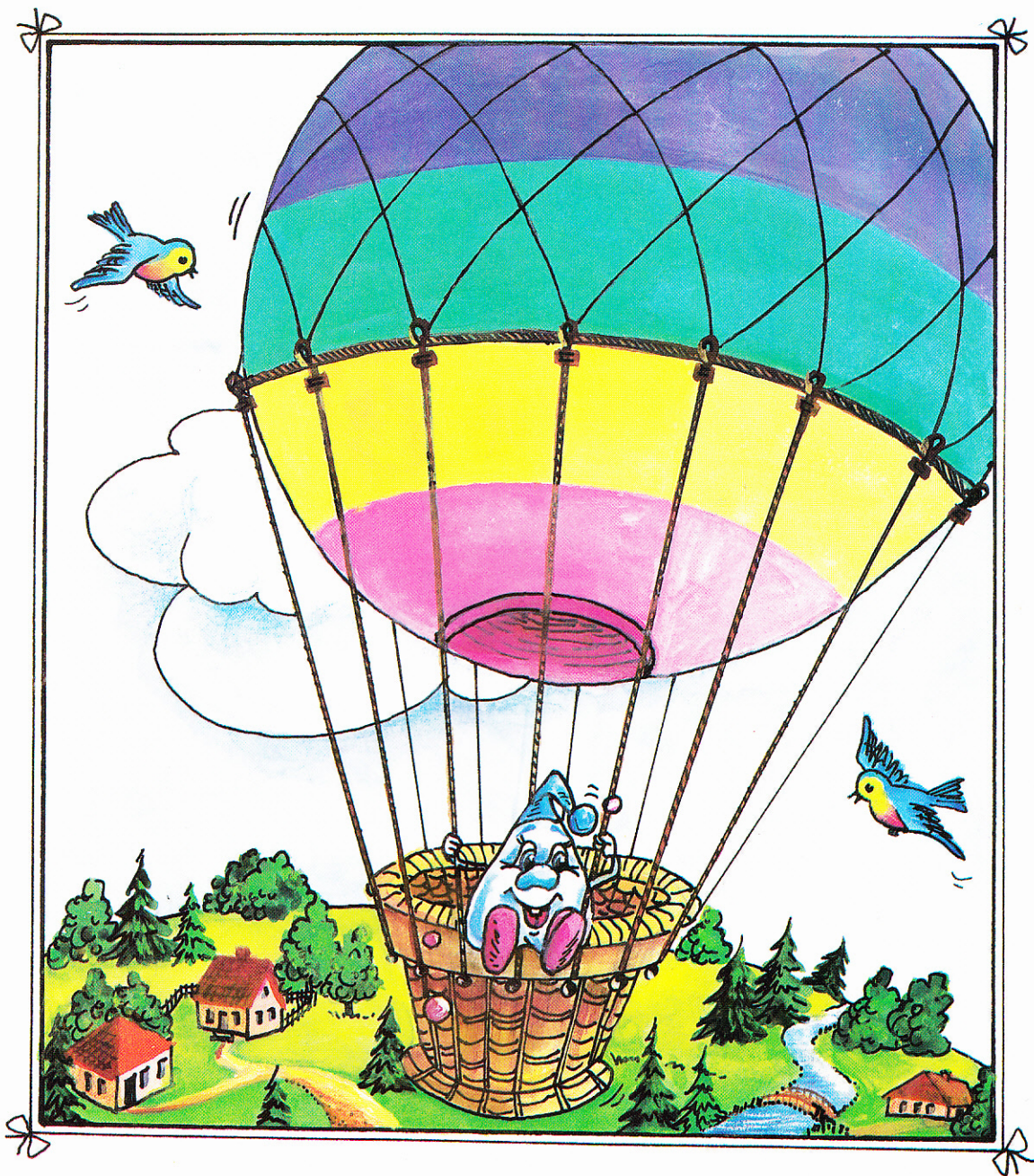

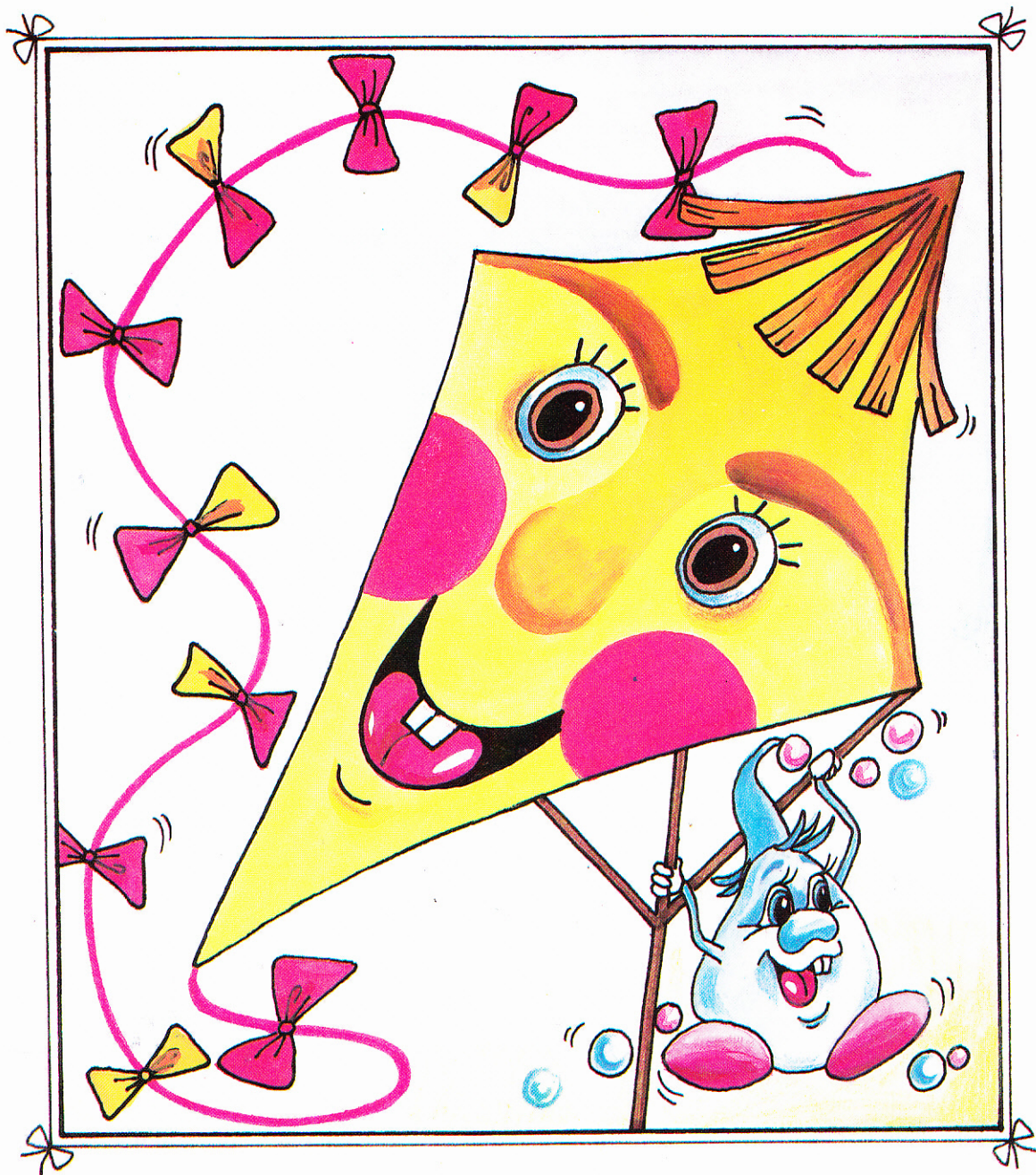
kapt nukrito ant didelio lėktuvo. Šis greitasparnis taip smarkiai
lėkė, jog išsilaikyti buvo sunku, ir Žydrasis lašelis paptelėjo žemyn.

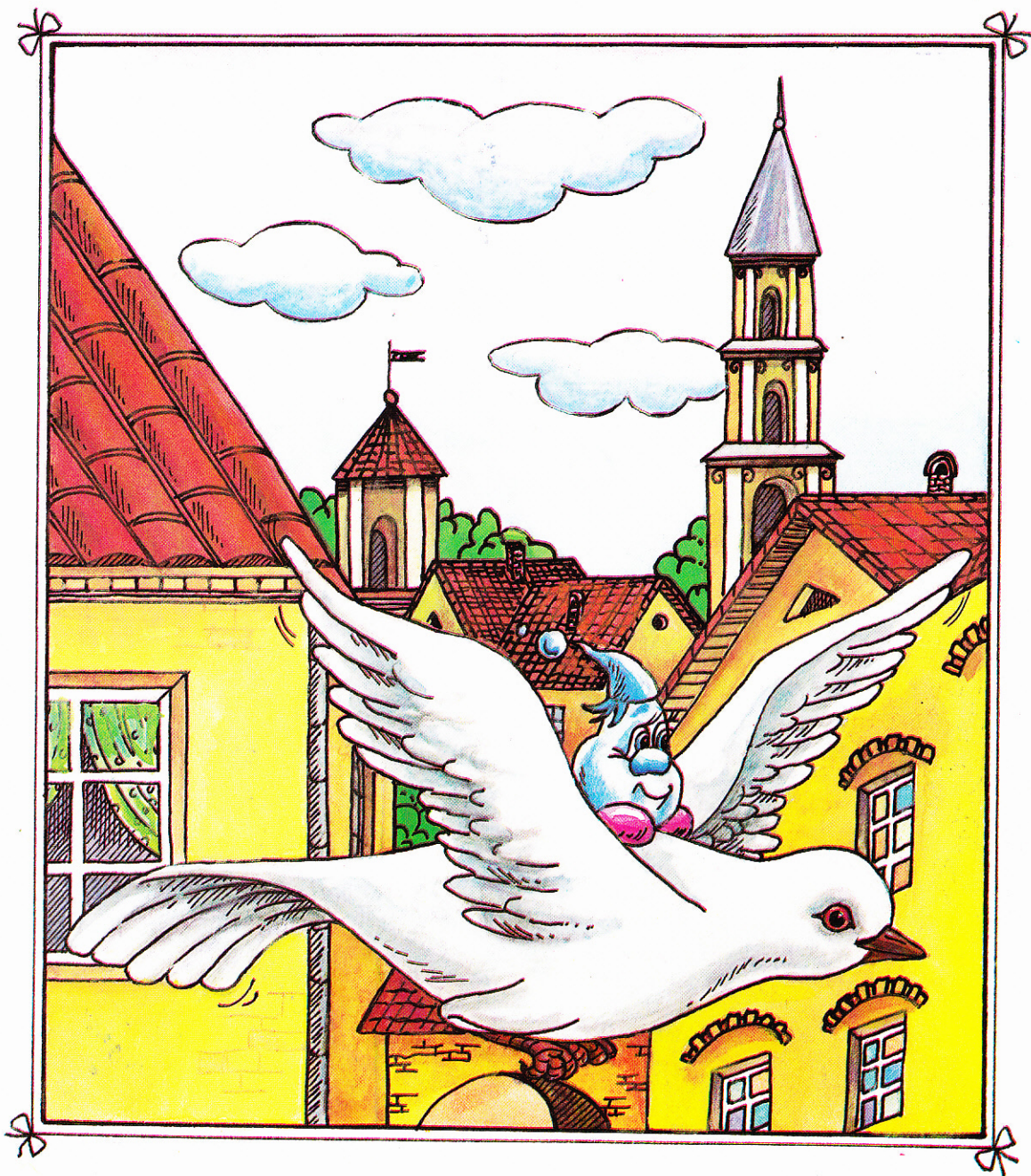
Dabar jis pataikė ant sklandančio tarp uolų erelio. Lašelis išsigando, kad kumpanosis jo neprarytų, taigi nutarė keliauti toliau.

Tik opla - ir ant oro baliono. „Tai bent smagumėlis paskristi tokiu margaspalviu debesėliu!“ - džiūgavo žydruoelis.

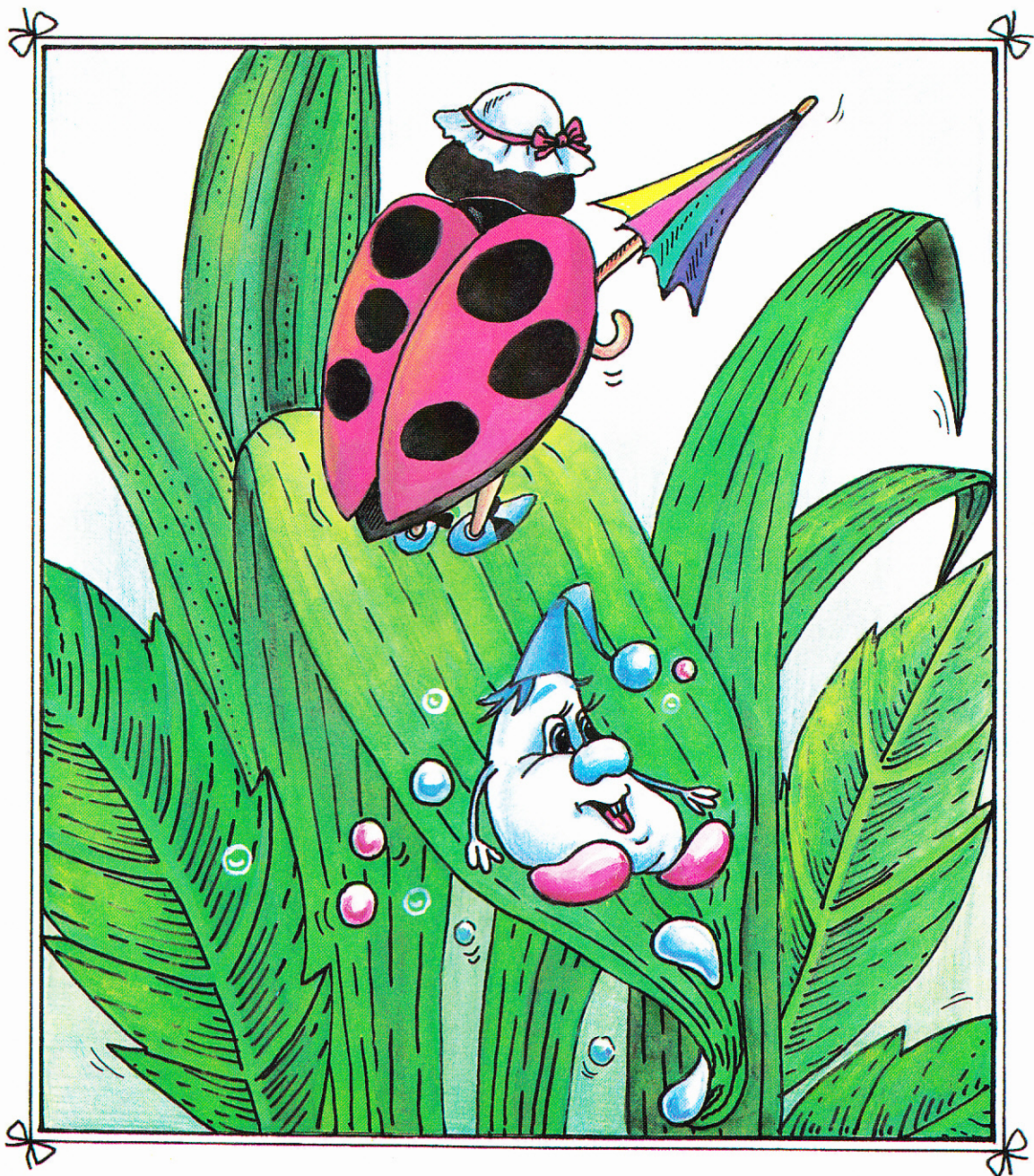
Nors linksma, gera, bet metas žemyn. Atsisveikinęs su balionu, jis čiuptelėjo pro šalį skriejantį aitvarą. Deja, šis netikėtai įsipainiojo į medžio šakas, todėl nori nenori teko „persėsti“ ant...

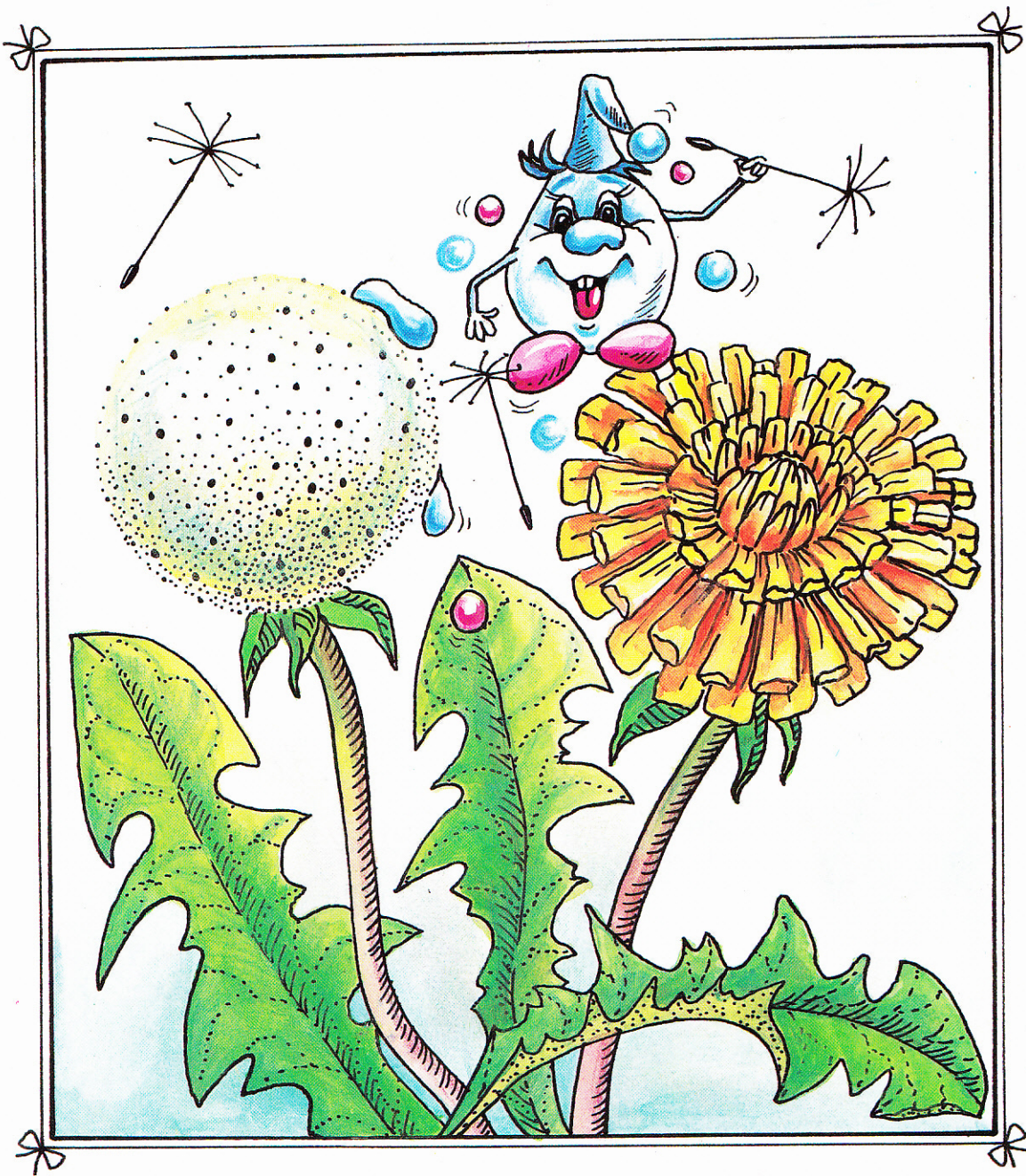
skrendančio balandžio. „Nieko nesuprantu, ką jis po nosim burkuoja - gal aš jam per sunkus?“ - pamanė Žydrasis lašelis ir stryktelėjo ant...

ore plazdančios plaštakėlės. „Nors esi labai graži ir miela, tačiau, kaip matai, mums nepakeliui. Aš leidžiuosi į žemę, o tu kyli aukštyn į dangų...” - mandagiai paaikino mėlynakis.

Palikęs margaspalvę, keliautojas klestelėjo ant boružėlės. Tačiau raudonveidė neapsidžiaugė lašelio paptelėjimu. „Lietus prasideda!“ - suspigo taškuotoji, pasipurtė ir numetė mažąjį debesų skrajūną...

ant vėjo genamo pienės pūkelio. „Sušlapinai mano puriąją galvelę, išdykėli!“ - papriekaištavo pūkelis ir švelniai nuo savęs stumtelėjo. Dabar Žydrasis lašelis bumbtelėjo tiesiai į...

pakalnutės glėbį. „Ach, koks gaivus mielas lašelis!“ - apsidžiaugė gėlytė. „Kokia gražuolė pakalnutė!“ - aiktelėjo Žydrasis lašelis ir pajuto, kad karštai pamilo šią žemės gyventoją.

Nepraėjo nė diena, ir jie susituokė. Iškelė puikias vestuves ir lig šiolei laimingai gyvena. Ir kaskart, pakėlęs akeles į dangų, Žydrasis lašelis su džiaugsmu bei svaiguliu pasakoja žavijai pakalnutei apie savąją kelionę, apie tai, koks įvairus ir nuostabus pasaulis...

SL 193, 1996. Tiražas 5,000.
Užs. 5. Leido ir spausdino
AB „Spauda“, Laisvės pr. 60,
2056 Vilnius

